

Un cuplu de jumătate de secol

Ecaterina si Ioan Călina

Am venit pe lume pe 3 nov 1935 în comuna Ghidigeni, județul Covurlui, unde locuiau părinții mei Lazăr si Catinca Bourceanu.

Din 1941 ne-am mutat cu întreaga familie la Galați unde am ramas până astăzi.

Școala primară; clasele 1-4 le-am urmat la școlile 12 si 9 din Galați. Din anul 1946 am susținut examenul de admitere la Liceul Mihail Kogălniceanu și am urmat cursurile claselor I și II –a liceale, pentru ca în urma reformei din 1947 să trec în clasa VII-a la una din școlile generale din Galați.

În toată această perioadă vacanțele de vară le petreceam la rudele bunicii de la țară, bunica locuia cu noi la Galați. Mi-au rămas în minte jocurile cu mingea și coarda până la extenuare totală, urcatul în toți copacii din gradină, dintr-un vișin am căzut de mi-am pierdut respirația si multe alte năzdravanii.

În anul 1949 în urma examenului de admitere la liceul Mihail Kogălniceanu, am urmat liceul pe care l-am absolvit cu examenul de bacalaureat în 1953. Clădirea liceului era chiar lângă Institutului Mecano-Naval așa ca mai de multe ori cand eram în clasele X, XI, mergeam cu sau fără avizul școlii la reuniunile de sambătă seara care se dădeau la Institut.

În 1953 am intrat ca student la Institutul Mecano-Naval, Facultatea de Nave și Instalații de bord, fără examen de admitere, datorită rezultatelor la învățătură avute în timpul liceului. Am fost repartizata în grupa III, împreună cu Ioan Călina cu care am început prietenia din anul II de facultate si împreuna cu care la sfârșitul ultimei sesiuni a anului V m-am căsătorit pe 15.02.1958, nunta avand loc pe data de 23.02.1958.

Soțul meu, Călina Ioan este născut pe 7.01.1932 în Barlad unde părinții lui Maria si Ioan Călina au venit din ardeal de lângă Cluj și s-au stabilit în Barlad.

De aici îl las pe el să-și spună trecutul.

Din anul 1938 până în 1943 am urmat cursurile școlii primare nr. 5 din Barlad.

În anul 1943 am dat examenul de admitere la liceul Roșca Codreanu, am urmat clasele I-IV de liceu iar la sfârșitul clasei IV am susținut examenul de capacitate pentru a intra în cursul superior și sigur pentru a pune tresa la șapcă căpătând astfel toate drepturile față

de elevii din cursul inferior.

Am urmat liceul, în 1951 susținand și examenul de bacalaureat.

În toată perioada școlii primare și a liceului am dus-o foarte greu, tata a facut războiul și după întoarcerea lui acasă după numai 2 ani, în 1946 l-am pierdut așa că aproape toate sarcinile pe care le rezolva el mi-au revenit mie.

Timpul de joacă se reducea la recreații pe terenul de fotbal în curtea școlii și țurca în fața casei cu prietenii și vecinii.

Când am ajuns în ultimile clase de liceu mergeam adesea la frumoasa grădină publică a Barladului unde ringul de dans ne facea să ne simțim bine cu colegii și colegele de la Liceul de fete ce era în apropierea liceului unde învațau băieții.

În schimb în toată perioada liceului am avut parte de o pleiadă de dascăli devotați activității de instruire și educare. Pot aminti pe profesorul Ghită Galcă la fizică și chimie, Ionescu și Negură (Toto) la matematică, profesori recunoscuți în cercurile universitare, profesori case ne-au ajutat să devenim OAMENI.

În 1951 am fost luat în armată la școala divizionară de geniu din Alba Iulia, școala pe care am absolvit-o la sfârșitul anului 1952 cu gradul de sublocotenent în rezervă.

Din 1953 ianuarie și până în iunie am fost concentrat la regimental de pontonieri din Borcea.

În toamna anului 1953 în urma examenului de admitere la Institutul Mecano-Naval, Facultatea de Construcții Navale și Instalații de bord am fost admis ca student și repartizat în grupa III și împreună cu Bourceanu Ecaterina cu care așa cum vă spuneam la începutul acestei mărturisiri, din anul II am devenit prieteni și soți din februarie 1958 adică anul în care am terminat facultatea.

În perioada celor 5 ani de facultate distracțiile noastre se rezumau la dansul de sâmbătă seara la reuniunile din cadrul facultății, rareori câte un film și din când în când mergeam la câte o tabără studențească: la Lacu Roșu în iarna anului III și Vălenii de Munte în anul V.

Ne amintim cu plăcere de perioadele de practică în timpul studentiei, practică făcută în majoritate la S.N.G. iar în anul IV la Uzina de Construcții de Mașini din Reșița o primă etapă urmată de practică la S.N. Constanța și încheiată pe nava cu zbaturi Anghel Saligny care făcea cursa Măcin-Galați-Sulina dus –întors.

În perioada practicii am vizitat șantierele, dar partea distractivă pentru noi era ștrandul de la Reșița sau plaja de la Mamaia unde mergeam aproape zilnic după prezență și eventual notarea în caietul de practică.

În vacanțele de vară munceam să câștigăm bani cu care să ne luăm ceva de îmbrăcăminte. Îmi amintesc că în vara anului I am lucrat la D.C.A. iar cu banii luați mi-am cumpărat o frumoasă pereche de sandale. Soțul meu de mai târziu, muncea în port împreună cu alți colegi la descărcat chereștea din vagoane și câteodată la laboratorul de analiză cereale din Barlad.

Dintre profesorii pe care i-am avut și care ne vor rămâne mereu în inimă putem enumera pe prof. Paraiianu, Prof. Dinu, prof. Beschea N, Năstase, Dan Hulubei, Guțu, profesori care au fost mereu alături de noi.

În urma examenului de stat am fost repartizat la Șantierul Naval Galați și la 11 august 1958 am început activitatea ca inginer stagiar. Activitatea de stagiar am desfășurat-o în cadrul sectorului I compartimentul la sala de trasaj naval, atelier de confecționat și asamblat, montaj.

Din 1960 până în 1962 am lucrat ca inginer la atelierul de proiectări navale din cadrul S.N.G.

Incepand cu 15 Septembrie 1962 am intrat în învățământul tehnic profesional până în 1968 când prin transfer am fost angajata ca profesor la Liceul Industrial pentru Construcții de mașini Nr.1 unde am funcționat până în 1990 când am ieșit la pensie.

In perioada cat am lucrat în învățământul preuniversitar am susținut toate examenele necesare pentru fixarea în învățământ definitivat (nota 9) gr.II (nota 10) gr.I (nota 10).

Am fost coauthor la manualele "Mecanica Navei" și "Utilajul și tehnologia construcțiilor Mecanice" pentru anii IV (clasa 11) și V (clasa 12) licee de specialitate, cat și la realizarea programelor școlare pentru anii de studio mai susmenționați.

In perioada 1978-1986 am fost directorul Liceului Nr.1 Galați. Incepand cu 1.08.1990 am fost pensionată la cerere pentru munca integrală în limita de vârstă.

Călina Ioan mi-am început activitatea la S.N.G. ca șef de echipă maistru și șef de atelier la atelierul de tubulatură .

În 1960 luna August am fost numit șef de producție în S.N.G. un post cu mare responsabilitate dar am fost ajutat în aceasta funcție de mulți colegi ca Miron Vasile, Blumenfeld Florin, Gluckman Edi.

În 1961 am fost trimis în Iugoslavia la Șantierul Naval din Rieka pentru a supraveghea construcția navelor Dobrogea și București nave de 15000tdw de transport marfă.

În August 1962 am venit în țară, desfășurand activitatea tot ca șef de producție pentru ca o perioada de trei ani să fiu numit șef la sectorul II uzinaj, sector cu o mare pondere în activitatea șantierului.

In Septembrie 1966 am fost numit șef de concepție iar începand cu 1969 până în 1989 am desfășurat activitatea ca director tehnic al S.N.G. În 1990 am ieșit la pensie la cerere.

In perioada celor 50 de ani de activitate cele mai importante realizări ale noastre afara de cele materiale, casa, masina și excursie în străinătate este fiica noastră Calina Oana, care a venit pe lume tot pe 20 februarie 1975 acum căsătorita Constantin, a terminat chimie industrială ca și sotul ei și au un fiu Vladut, toți trăiesc în București. Pentru noi bunicii, nepotelul Vladut este cel mai frumos și deștept, este lumina ochilor, este realizarea supremă .

Ne-a rămas ca o frumoasă amintire excursiile pe care le-am făcut în țară și în străinătate în majoritate prin O.N.T.

Afara de frumoasa noastră țară pe care am vizitat-o în mare parte cu mașina și piciorul, în străinătate am vizitat aproape toate capitalele Moscova, Leningrad, Varșovia, Sofia, Budapesta, Praga, Viena, Roma, Paris.

Anul acesta 2008 pe data de 15 Februarie implinim 50 de ani de casatorie, am sarbatorit nunta de aur, tot atat cat sarbatoreste promotia noastra de la terminarea facultatii.

In toata aceasta perioada cu bune si mai putin bune, credinta ne-a aratat calea de urmat, speranta ne-a dat aripi, iar iubirea ne-a ajutat sa gasim ceea ce mereu am cautat.

ROMAN IN FRUNTE CU SECRETARUL SAU GENERAL
TOVARASUL NICOLAE CEAUDESCU

2006/12/24

